Metsäpirtin AHTIAISET

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran jäsenlehti

Toukokuu 2019

Kuva: Masuuni Leineperin Ruukilla, kuvannut Peter Wihlman

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura ry

Jäsenlehti, toukokuu 2019

Sisällysluettelo:

Esimiehen palsta 3
Rohkea retki suvun vaiettuihin muistoihin 4
Aurinkoinen tapahtumapäivä Leineperin ruukilla 6
Inkerin kansannousu 100 vuotta sitten 10
Perheskandaali Jaamassa 12
Ei paljon uutta Laurista mutta Johannasta jotakin 12
Karjalan Liiton asiaa 15
Sukukirjaa vielä joitain kappaleita jäljellä 15
Vanhojen kirjeiden kertomaa 16
Värikäs syyslauantai Kauttuan ruukin maisemissa 18
Kalastajana Laatokalla 1930-luvulla 22
Laatokan kalajuttu 23
Metsäpirtin pitäjäjuhla Uudessakaupungissa 24
Pitäjäjuhlan aikataulu ja tietolähteet 26
Toimintapäivä 27
Ahtiaisten kyydissä Kauhajoella 28
Sukuseuran toimintakertomus 2017-2018 30
Tuloslaskelma 31
Toimintasuunnitelma 2018-2019 32
Hallituksen yhteystiedot 35

71. KARJALAISET KESÄJUHLAT

14.-16.6.2019 HÄMEENLINNA

Esimiehen palsta

Metsäpirtin Ahtiaisten sukukirjan valmistumisesta on kohta viisi vuotta. Suvun historiasta ei ole löytynyt mitään mullistavaa uutta tietoa kirjan julkaisun jälkeen. Joitain asioita putkahtelee kuitenkin esiin tutkimusten tai uusien lähteiden kautta. Sukunimen Ahtiainen alkuperää on pohdiskeltu Saulo Kepsun kirjassa 'Kannaksen kylät' (Kotimaisten kielten tutkimuskeskus, 2018, saatavilla digitaalisena). Kepsu arvelee nimen juontavan juurensa kylänimestä Ahtiala. Tämä on Kepsun mielestä esikristillinen hämäläislähtöinen kylännimi. Se voisi perustua mäkeä tai törmää tarkoittavaan sanaan 'ahde'. Näkemys poikkeaa hieman sukukirjassa esitetyistä. Ahtiala nimisiä kyliä oli jo 1600-luvulla useita. Sakkolaa lähinnä olevat Ahtialat löytyvät Jääskessä, Koivistolla, Lemillä ja Nastolassa. Näistä kylistä kannattaisi etsiä Laurin juuria. Puuttuvat kirkonkirjat tosin tekevät tutkimuksen haasteelliseksi.

Oikeuksien asiakirjat voivat tarjota mielenkiintoista rikastetta suvun historiaan. Metsäpirtin osalta näitä ei vielä löydy digitoituna netissä, mutta ehkä jo parin vuoden kuluttua löytyy. Uutisarvoisista tapahtumista ja ilmiöistä voi löytyä tietoa myös vanhoista sanomalehdistä. Kansalliskirjasto tarjoaa sanomalehdet digitoituina 1800-luvulta 1920-luvulle asti, Kannaksen alueen lehdet jopa 1940-luvulle. Lehdistä voi hakea artikkeleita avainsanojen avulla. Kokoomaluettelo Ahtiaisia sivuavista lehtiartikkeleista voisi olla kiintoisaa aineistoa jäsenlehteen ja seuran websivuille. Löytyisikö lehtisurffaria tekemään kartoitusta? Kalevi Hyytiän ylläpitämän metsapirtti.net sivuston Metsäpirtti-wikiin on koottu runsaasti Metsäpirttiin ja metsäpirttiläisiin sukuihin liittyvää asiaa. Kannattaa tutustua.

Sukuseura osallistuu Metsäpirtin pitäjäjuhlan järjestämiseen kesäkuun lopulla. Juhlasta kerrotaan lisää myöhemmin tässä lehdessä. Talkoiden jälkeen risteillään. Ahtiaiset joukolla mukaan talkoisiin, risteilemään ja juhlaan!

Sukuseuran vuosikokous on tänä vuonna Nuutajärvellä. Kokouksen yhteydessä on mahdollisuus tutustua Nuutajärven lasikylään. Nähdään siellä!

Hyvää kevättä ja kesää kaikille.

Harri Laine
Sukuseuran esimies

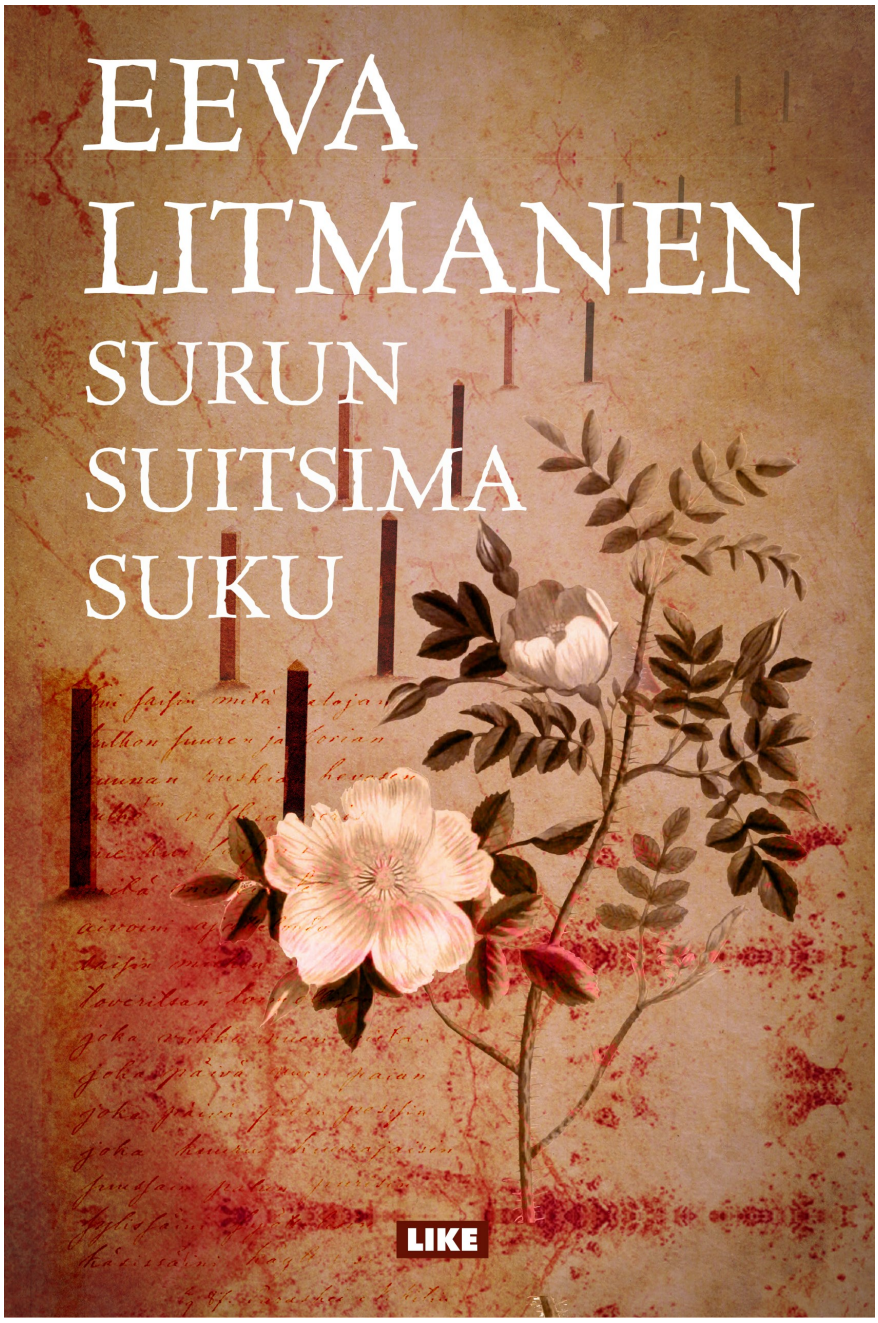
Rohkea retki suvun vaiettuihin muistoihin

Näyttelijä Eeva Litmanen sai kimmokkeen tutkia sukuaan osallistuttuaan kahden tv-ohjelman tekoon vuonna 2011.

Kirjavinkki

Ensimmäinen tv-ohjelma oli A-studion ”Viimeinen inkeriläinen”. Eeva Litmanen kulki isoisänsä äidinäidin Larin Parasken asuinsijoilla Lempaalassa ja Metsäpirtin Vaskelassa.

Sen jälkeen Eeva Litmasta haastateltiin ”Kuka oikein olet” -sarjassa, jossa tunnettuja henkilöitä opastettiin sukunsa jäljille. Tässä yhteydessä hän mm. kävi Imatran rajamuseossa ja rajavartiomestari Mika Albertsson lausui mieleenpainuvasti: ”Omat juurensa pitää tietää.”

Kansallisarkistosta otettiin myös yhteyttä: Eevan isoisästä Taneli Litmasesta löytyisi runsaasti tietoja. Tästä alkoi retki suvun vaiettuihin vaiheisiin. Suvussa oli kerrottu Tanelin olleen tullimies Suomen ja Venäjän/ Neuvostoliiton rajalla. Tässä toimessa hänet oli surmattu.

Arkistotiedot kuitenkin kertoivat aivan toista: Taneli oli sotinut punakaartissa v.1918 ja paennut Venäjän puolelle. Hän oleskeli paljon Inkerinmaalla Miikkulaisten Alakylässä. Siellä hän toimi salaisen poliisin asiamiehenä. Aviovaimo Anna (os. Sorvali) ja neljä lasta jäivät asumaan Suomen puolelle. Kuitenkin Anna kulki rajan yli useasti jopa lapset mukanaan miestään tapaamaan ja jäi välillä rajavartioston pidättämäksi. Annan kuulustelupöytäkirjoja löytyi myös arkistosta. Taneli eli omantunnon liitossa Aune Kiiskin kanssa

rajan toisella puolen ja sai vielä yhden tyttären. Aune surmattiin Stalinin vainoissa 1938. Sylvi-tytär tuli 1990-luvulla paluumuuttajana Suomeen.

Taneli puukotettiin kuoliaaksi v. 1922 Neuvostoliiton puolella epäselvissä oloissa. Kirjassa on välillä viranomaisten kuulustelupöytäkirjoja laittomista rajanylityksistä, varkausepäilyistä, tappeluista, puukotuksista ja tapoista. Jos lukija ei jaksa pöytäkirjatekstejä lukea tarkalleen, ei se haittaa lukukokemusta juurikaan. Toisaalta viranomaistekstit kertovat virallisen tulkinnan onnettomista tapahtumista.

Tanelin ja Annan kovat elämävaiheet rajaseudulla on kuvattu vaikuttavasti ja eläväsi. Eeva Litmanen kirjoittaa taitavasti, lukija odottaa jännittäen mitä seuraavaksi tapahtuu. Ja kuitenkin nämä tapahtumat ovat totta eivätkä mielikuvituksesta syntynyttä tarinaa.

Eevan isä Johannes Litmanen oli Tanelin ja Annan vanhin lapsi. Hän ei halunnut kertoa menneistä asioista eivätkä Eeva ja toiset sisarukset osanneet kyselläkään. Eeva muistaa parhaiten isän iloisena, huumorimiehenä, ainakin jos oli hieman nauttinut alkoholia. Johanneksen ja Helmi-vaimon avioliitto päättyi eroon v. 1955 jolloin perheen kolme lasta jäivät äidin kanssa asumaan Lappeenrantaan.

”Kun olen saanut kuljettua tämän matkan ja katson nyt isäni elämää, tajuan, että en ole aiemmin tiennyt enkä ymmärtänyt, minkälaista kivun ja kaipauksen ja sodan jättämää arpipaitaa hän sisällään kantoi. Ja mitä kaikkea hän oppi salaamaan jo lapsena, kun he menivät rajan yli Annan kanssa, mitä oli olla renkinä, tehdä työtä pienestä pitäen, olla köyhä…Sinne taaksepäin on vain vieläkin katsottava, vaikka karjalainen sananlasku sanookin: ettee päi elävän miell, kuollut taakse katsokoot. Antaa niiden itkujen tulla.”

Helmi-äiti oli Tohmajärveltä kotoisin. Johannes ja Helmi tapasivat toisensa Kaukaan tehtailla ja avioituivat keväällä 1942. Eeva kuvailee äitiä sisukkaaksi. Myöhemmin yksinhuoltajana Helmi teki kaikkensa, että lapset saisivat käydä koulua ja pukea siistit vaatteet ylleen. Riipaiseva on kuvaus äidin omituisestä käytöksestä vanhalla iällä. Vielä 1980-luvulla ei dementia -sairaus ollut kovin tunnettu.

Johanneksen ja Helmin kirjeitä lapsilleen on liitetty kirjaan mukaan. Arvokkaat muistot säilyvät myös tällä tavoin. Arkistojen käytössä suurena apuna oli inkeriläistaustainen Helena Miettinen. Hän kannusti tämän kirjan tekoon. Eeva haastatteli lisäksi sukulaisiaan ja jokainen kertoi omat muistonsa. Kirjan lopussa on aiheeseen liittyvä kirjallisuuslista, aikajana ja sukutauluja. Eeva Litmasen isänpuoleinen suku on Metsäpirtin Ahtiaisia, tosin isoisä Tanelin nimi puuttuu sukukirjasta. Hän syntyi hieman ennen vanhempiensa avioitumista.

Eeva Litmanen toteaa kirjassaan:” Monta kertaa kirjoittaessa tuli mieleeni kysymys, miksi kertoa julkisesti suvustaan ja omasta elämästään. Totta kai jokainen, joka kirjoittaa itsestään, valitsee mitä kirjoittaa, niin minäkin. Tarina ei kuitenkaan jättänyt minua rauhaan, joten sitä oli jatkettava. Ehkä tämä innostaa jonkun toisenkin etsimään ja ihmettelemään omaa sukuaan.”

Eeva Litmanen: Surun suitsima suku.
Like kustannus 2018.

Katariina Ahtiainen

Aurinkoinen tapahtumapäivä Leineperin ruukilla

Tapahtuma

Lauantaina 26.5.2018 Metsäpirtin sukuseuran jäseniä oli koolla 30 henkilöä Kullaan kylässä Ulvilassa. Leineperi on maalaiskylä, jossa sijaitsee myös entisöity noin kahden hehtaarin kokoinen museoalue Kullaanjoen varrella. Tutustuimme Leineperin ruukkikylään asiantuntevien oppaiden johdolla ja lisäksi omatoimisesti.

Tapahtumapäivä alkamassa Leineperin ruukilla

Vuodesta 1771 alkaen on ruukilla valmistettu ja jalostettu raakarautaa eri tarkoituksiin. Vuonna 1902 raudanjalostus loppui. Vuosina 1988-1994 ruukinalue restauroitiin ja se on nykyään vilkas matkailukohde.

Kaarlo Kangasniemen museoon menossa

Ruukinalueen pienoismallista näkee alueen kokonaisuuden, pieniä käsityöläispajoja on jäljellä, samoin seppien työpajat. Eräs mielenkiintoinen kohde on seppä Sacklénin kotimökki. Samoin painonnoston olympiavoittaja Kaarlo Kangasniemen synnyinkoti on urheilumuseona.

Alkukesän tunnelmaa mökkialueella

Alueella voi harrastaa erityisesti lapsille suunnattua aarteenetsintää, frisbeegolfia, ihastella lampaita tai vierailla työnäytöksissä. Oma rastipisteemme oli Markku Saarisen opastama kyykkäpeli.

Osa ryhmästä kävi seppien työpajoissa ihastelemassa

Ihanteellisen retkeilypäivän idylliä.

Taontaa sepän pajalla

Lepotauolla Matti Ahtiainen Nokialta (vas) ja Matti Ahtiainen Vehmaalta (oik)

Lepotauolla Liisi Ahtiainen, Riitta ja Harri Laine

Retkeilijät tauolla. Kahvila-ravintola Savipajassa on komeat uunit vielä käytössä.

Kahvit Savipajassa, herkullisia munkkirinkilöitä jonotetaan.

Kahvilla Kerttu Saarinen, Oili ja Leevi Tuokko.

Myllyssä ostoksilla Kaija Herrala

Masuunin rikkoutunut silta

Mylläri

Kaarlo Kangasniemen ulkomaisia palkintoja

Lämpimäisleipiä Savipajan leipomosta

Kangasniemen mökin keittiö

Vieressä: Koski kuohuu masuunin läheisyydessä

Kyykkämestari Markku Saarinen opastaa pelin alkuun

Uutta ja vanhaa rautaa sepän tuvassa

menneiden aikojen taitoja ja taisipa joku kokeillakin taontaa. Isoa masuunia eli rautasulattoa ihmeteltiin. Vuolas koski kuohui siinä vieressä. Jauhoja ja ryynejä ostettiin mukaan myllystä.
Välillä matkalaiset istahtivat varjoon.

Kahvila-ravintola Savipakarissa nautittiin maittava lounas, ostettiin mukaan uunilämpöisiä ruisleipiä ja lähtökahvilla vastapaistetut munkkirinkilät suorastaan sulivat suuhun.

Leineperin ruukkikylä on mainio kotimaan käyntikohde, tänne voidaan joskus tulla uudestaan!

Erityiskiitos Eijalle tapahtuman järjestelyistä!

Teksti: Katariina Ahtiainen
Kuvat: Markku Laaksonen
Katariina Ahtiainen

Masuunia sisältäpäin

Opas esittelee ruukin alueen pienoismallia

Inkerin kansannousu 100 vuotta sitten
pienen kansan kohtalonhetkiä isompien voimien pelinappulana

Juhani Konkka:
Kahden maailman rajalla.
WSOY 1939.

Inkerin Toksovassa (20 km Pietarista pohjoiseen) syntynyt ja nuoruutensa viettänyt kirjailija-lehtimies Juhani Konkka (1904-1970) kertoo lapsuudenperheensä tarinaa vuodelta 1919. Suurperhe oli suhteellisen hyvin toimeentuleva ja sivistysintoinen eikä perheen isä halunnut taipua kolhoosijärjestelmään. Vuoden 1919 kansannousu kutsui nuoria miehiä Pohjois-Inkerin joukkoihin, 15-vuotias Juhani värväytyy mukaan. Yksi veljeksistä kaatui Länsi-Viron taisteluissa. Isä laatii kirjelmää Suomeen – ”kuninkaalle tai presidentille, kumpi lienee”, jotta Suomi lähettäisi isot joukot inkeriläisiä auttamaan ja Pietaria valloittamaan. Näin ei käynyt. Perhe pakeni Suomen puolelle Rautuun. Juhani ja isoveljensä päättivät jäädä Suomeen, muut palasivat kotiseudulle. Myöhemmin 1930-luvun alussa sekä isä että äiti karkotettiin Siperiaan. Isä kuoli karkotuksen aikana. Romaanin kerronta on vaikuttavaa, jännittävää ja järkyttävää. En suosittele iltalukemiseksi. Vuonna 1958 Juhani Konkka kirjoitti muistelmaromaanistaan uuden version, johon hän lisäsi käyntinsä turistina entisellä kotiseudulla. Kirjan nimi on **Pietarin valot.**

Pekka Nevalainen:
Rautaa Inkerin rajoilla – Inkerin kansalliset kamppailut ja Suomi 1918-1920.
Suomen historiallinen seura 1996.

Tutkija Pekka Nevalainen on perehtynyt useissa teoksissaan heimokansojemme vaiheisiin. Venäjän vallankumous antoi inkeriläisille toiveita omasta itsenäisyydestä tai ainakin autonomiasta. Inkeriläisten omat aseistetut joukot olivat kuitenkin huonosti varusteltuja, syntyi erimielisyyksiä omien järjestöjen kanssa, suomalaisten aktivistien johtamissa taisteluissa oli epäjohdonmukaisuuksia eikä virolaisten, saati valkoisten venäläisten joukkojenkaan kanssa yhteistyö toiminut. Eri toimijat tavoittelivat eri asioita. Inkeri ei saanut edes autonomiaa Neuvostoliitoksi muuttuneessa valtiossa. Teos avaa mielenkiintoisesti myös juuri itsenäistyneen Suomen tasavallan horjuvia vaiheita suhteessa itäiseen suurvaltioon.

Lempaalanjärvi ympäröi Lempaalan kirkonmäkeä. Monet Inkerin historian muistomerkit metsittyvät. Satunnainen kävijä jää mietteliääksi. (kuva: Raija Herrala-Nurmi)

Toivo Flink:
Kotiin karkotettavaksi. Inkeriläisen siirtoväen palautukset Suomesta Neuvostoliittoon vuosina 1944-1955.
Suomalaisen kirjallisuuden seura 2010.

Nimestään huolimatta tutkimus käsittelee myös inkeriläisten varhaisempia vaiheita vuodesta 1917 alkaen. Tekijän mukaan on riittävästi aikaa kulunut, jotta voidaan kiihkottomasti kertoa ja tutkia inkeriläisyyttä toisen maailmansodan aikana, väestönsiirtoja Viroon ja Suomeen sekä paluumuuttoa Suomesta pois. Entisiin koteihinsa inkeriläiset eivät kuitenkaan päässeet. Sinnikäs lukija saa tarkan kuvan mm. Liittoutuneiden valvontakomission ja Suomen valtion edustajien työstä väestösiirtoja valmisteltaessa. Lisäksi mukana on yksityishenkilöiden selviytymiskertomuksia.

Katariina Ahtiainen, Tampere

Inkerinmaa harmaalla, kuvalähde: Kansallisarkisto

Perheskandaali Jaamassa

Simo Juhonpoika Ahtiainen tuli 1808 isänsä Juho Yrjönpojan jälkeen isännäksi yhteen neljästä Ahtiaisten sen aikaisista tiloista. Simon isä Juho oli Lauri Ahtiaisen vanhimman pojan Yrjön vanhin poika, joten tila saattoi hyvinkin olla Lauri Ahtiaisen kotitalo. Simo oli vuonna 1797 avioitunut Maria Yrjöntytär Urpasen kanssa. Heillä oli neljä lasta. Simo kuoli 1813 oltuaan tilan isäntänä vain viisi vuotta. Leskeksi jäänyt Maria (46v) avioitui 1816 Jaakko Perttulinpoika Hiltusen (22v) kanssa, joka tuli siis puuskaksi Ahtiaisten taloon. Maria kuoli 1831. Jaakko ja Maria eivät saaneet lapsia.

Vuoden 1832 käräjillä Jaakko tuomittiin toistuvasta salavuoteudesta, jota hän oli harjoittanut Saara Joonaantytär Ahtiaisen kanssa. Saara oli Simo Juhonpojan serkku ja asui naapuritalossa. Saara oli saanut vuosina 1825-1830 neljä aviotonta lasta. Lapsista kolme oli kuollut jo ennen vuotta 1830, mutta nuorin, Aleksanteri, jäi henkiin ja jatkoi sukua[1]. Lapset katsottiin Jaakon lapsiksi ja pastori kehotti pariskuntaa avioitumaan. Avioliitto ei kuitenkaan toteutunut, sillä Jaakko avioitui 1832 Vuolteesta kotoisin olevan Anna Antintytär Pohjolaisen kanssa. Jaakko joutui lähtemään Ahtiaisten tilalta heti Marian kuoltua. Saara sai vielä myöhemmin kaksi aviotonta lasta, mutta näihin ei Jaakolla liene ollut osuutta. Toisen lapsen isä on tiedossa ja Jaakko oli jo kuollut ennen viimeisen lapsen syntymää.

Simo Juhonpojan ja Maria Yrjöntyttären tytär Liisa (24v) sai tyttären vuonna 1822. Isää ei saatu selville ja Liisa sai asiasta rapsut. Tytär Aune varttui aikuiseksi ja muutti Vuolteelle 1846. Askarruttamaan jää, oliko Jaakolla osuutta tähänkin lapseen.

---

[1] *Sukukirjassa Saaran neljän esimmäisen lapsen isäksi on kastekirjan mukaisesti merkitty 'tuntematon'. Näiden tilalle pitäisi vaihtaa Jaakko Hiltunen.*

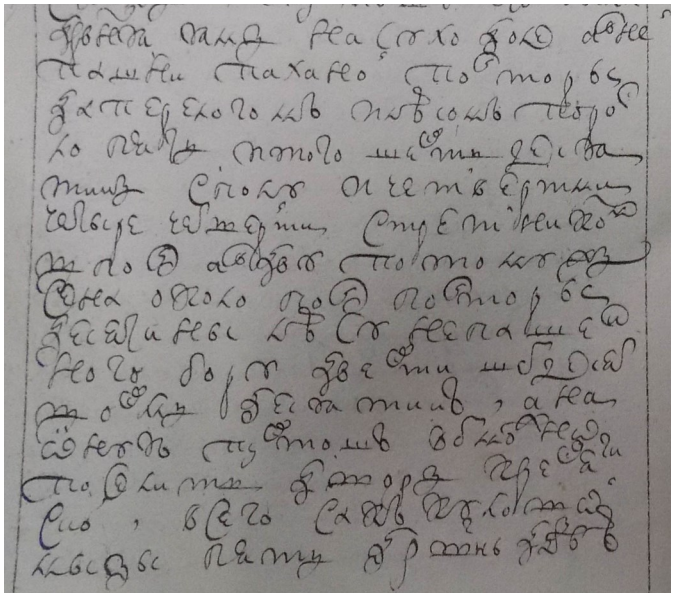
Harri Laine

Ei paljon uutta Laurista mutta Johannasta jotakin

Talonpoika Lauri Ahtiainen viljeli maatilaa Sakkolan pitäjän (myöhemmin Metsäpirtti) Vanhajaaman (Jaaman) kylässä varmuudella vuodesta 1723 alkaen. Vanhajaaman kylässä oli ollut asukkaita jo 1500 luvulla, mahdollisesti aiemminkin. Kylä oli kuitenkin autioitunut suurina nälkävuosina 1600-luvun lopussa. Vuonna 1708 räisäläläiset Matti Tontti ja Erik Luukko olivat saaneet luvan Vanhajaaman asuttamiseen ja hakivat oikeudelta vapautusta veroista tilan huonon kunnon johdosta. Heille esitettiin myönnettäväksi vapautus viideksi vuodeksi. Verovapaus ja tilojen asuttaminen näyttää kuitenkin jääneen toteutumatta venäläisten vallattua alueen 1709. Venäjällä oli ilmeinen aikomus liittää Kannaksen alue itseensä ja siirtää val-

takunnan raja kauemmaksi rakenteilla olevasta Pietarin kaupungista. Tätä varten venäläiset tekivät vuonna 1712 kartoituksen, jossa selvitettiin alueen tilat ja väestö. Tämän kartoituksen pohjalta alueita ryhdyttiin jo vuonna 1713 läänittämään eli jakamaan lahjoitusmaina kenraaleille, ylhäisaatelistolle ja korkeille virkamiehille.

Vuoden 1712 kartoituksen tekijät ilmoittavat tehneensä kartoituksen parhaan kykynsä mukaan ja paikallisia asukkaita apuna käyttäen. Kartoitus ei kuitenkaan vaikuta kovin kattavalta, esimerkiksi Metsäpirtistä puuttuvat Joentaan ja Taipaleen kylät. Kummankin olisi pitänyt olla asuttuja. Muutenkin asukkaita on todella vähän. Jaaman kylä on mukana kartoituksessa. Kylä todetaan autioksi ja asuttamiskelpoiseksi. Tiedon perusteella voidaan kaventaa aikaväliä, jolloin Lauri Ahtiainen olisi saapunut Sakkolaan. Tulo olisi tapahtunut välillä 1713-1718, eli ennen Uudenkaupungin rauhan solmimista. Ylärajaarvio 1718 perustuu vuoden 1724 väestöluettelotietoon, jonka mukaan Laurin vanhin lapsi Yrjö olisi ollut silloin 5-vuotias. Ikämääritys ei ole kovin luotettava, mutta Yrjö on ainakin ollut olemassa ja tuskin ihan vauva enää, ehkä 3-5-vuotias. Ikiä on kirjattu sekä vuoden 1712 kartoitukseen että vuoden 1724 väestöluetteloon. Jos sama henkilö esiintyy kummassakin, on ikäero monesti jotain muuta kuin 12 vuotta. Ylärajaan voisi siten lisätä pari vuotta pelivaraa, mutta edelleen oltaisiin sota-ajassa. Yrjön iästä voidaan päätellä Laurin saapumisaika koska Laurin puoliso Johanna Juhontytär Susi oli kotoisin Metsäpirtin kylästä ja Laurin olisi pitänyt saapua pitäjään vähintään noin vuosi ennen Yrjön syntymää.

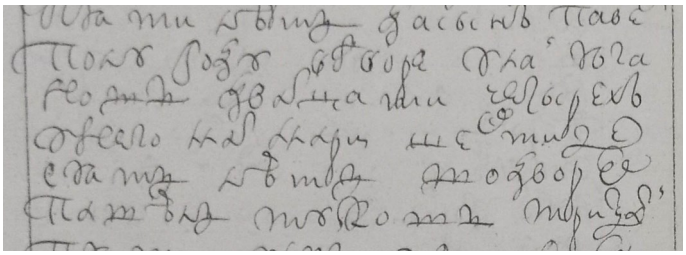

Jaaman kylän kuvausta venäläisessä kartoituksessa v. 1712 [venäjän valtion vanhojen asiakirjojen arkisto RGADA]: ”*Autiotila kylä Jama kuivalla maalla, siellä peltoa 1.5 desjatiinaa, kesantoa ja viljeltävää metsää 5, yhteensä 6.5 desjatiinaa, tsetverteissä 4 1/3. Lisäksi heinäniittyjä ¾ desjatiinaa, havumetsää 268 desjatiinaa. Tilalle voidaan asuttaa talonpoikia*.”

(Huom. desjatiina on noin hehtaari, tsetvertti on ’verotushehtaari’).

Johannan syntymäajasta ei löydy yksikäsitteistä tietoa asiakirjoista, eikä vuoden 1712 kartoitus anna suoraan Johannasta uutta tietoa. Johannaa ei ole kirjattu Metsäpirtin kylän asukkaaksi 1712 asiakirjoihin. Missä hän mahtoi olla? Johannan veli Olli Juhonpoika (24v) sen sijaan on kirjattu, samoin hänen äitinsä Maria (60v). Marialle ei ole kirjattu sukunimeä eikä patronyymiä. Vuoden 1712 asiakirjoista puuttuu Metsäpirtin kylän asukkaista myös Tuomas Matinpoika Susi, joka oli syntynyt 1600-luvun puolella ja esiintyy myöhemmin vuoden 1724 väestöluettelossa.

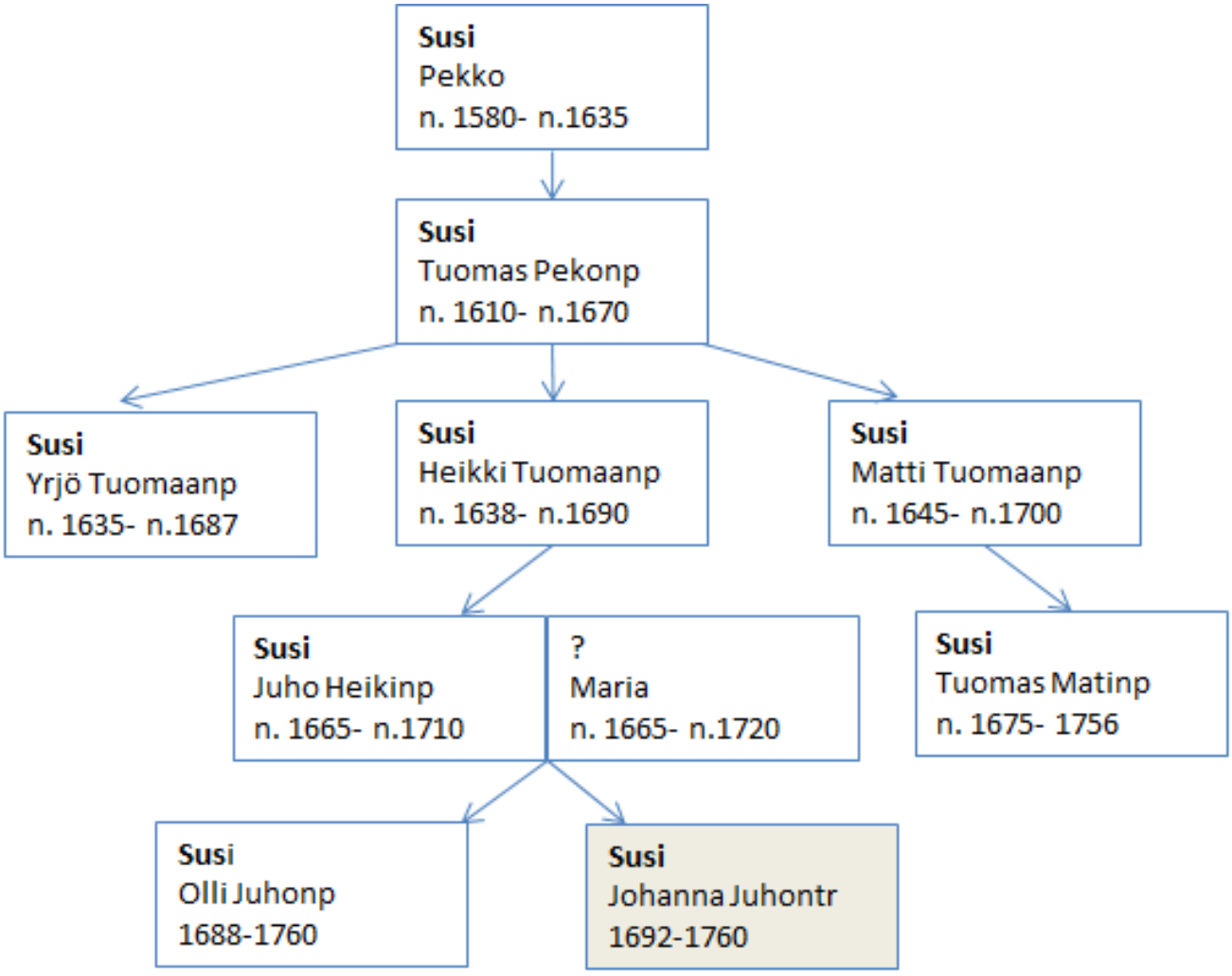
Johannan isää Juho Heikinpoika Sutta ei myöskään esiinny vuoden 1712 kartoituksessa (Huom. *Sukukirjassa on Juholla virheellinen patronyymi Tuomaanpoika*). Voi olla, että hän ei ollut enää hengissä vuonna 1712. Johannan esipolvia voidaan jäljittää 1600-luvun alkuun asti. Juho Heikinpoika Susi ilmestyy maakirjoihin tilallisena

Metsäpirtin kylän asukkaita venäläisessä kartoituksessa v. 1712 [venäjän valtion vanhojen asiakirjojen arkisto RGADA]: *"...Ola Juganov (Olli Juhonpoika) 24 hänellä äiti Mari 60 vuotta..."*

vuonna 1690. Hänen isänsä mainitaan Susien kolmesta tilasta yhden isäntänä pari vuotta aiemmin. Oikeuden pöytäkirjoissa vuodelta 1779 Juho Heikinpoika mainitaan talonpoika Yrjö Tuomaanpoika Suden veljenpojaksi. Pöytäkirjassa nimeksi tosin annetaan ensin Heikki Juhonpoika, mutta myöhemmin nimi vaihtuu Juhoksi. Heikin ja Yrjön isä Tuomas Susi esiintyy ensimmäisen kerran vuoden 1637 maakirjassa. Sitä aiemmin Metsäpirtin tilallisena on ollut Pekko Susi. Hänestä löytyy merkintä vuoden 1629 maakirjassa ja pari merkintää vielä myöhemminkin. Aiemmissa 1610 -luvun maakirjoissa ei esiinny lainkaan etunimiä, pelkästään sukunimi Susi. Kyseessä on varmaan sama Pekko. Oheisessa kuvassa on hahmoteltu Johanna Suden esipolvia. Syntymä- ja kuolinajat ovat maakirjoihin perustuvia arvauksia ja oikein noin 10 vuoden tarkkuudella.

Harri Laine

Susien sukua Metsäpirtissä 1600-luvulla

KARJALAN LIITTO RY

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura on Karjalan Liiton yksi jäsenseuroista. Karjalan Liiton jäsenyhdistyksiä on kaikkiaan yli neljäsataa. Karjalan Liitto on kansalaisyhdistys, jonka tarkoituksena on edistää karjalaisen kulttuurin esilläpitoa ja säilyttämistä. Sukuseuran jäsenet voivat kuulua Liiton henkilöjäseniin, mutta tämä ei ole pakollista. Ne jotka kuuluvat Liittoon, tulevat saamaan uuden Karjala-kortin toukokuun aikana postitettavan Karjalan Kunnaat –lehden mukana. Näin digi-aikana lehti on myös mahdollista tilata sähköisenä versiona, jolloin sen lukeminen onnistuu tietokoneella, tabletilla, tms. Digilehden tilaus on tehtävä Karjalan Liiton nettisivuilla, www.karjalanliitto.fi

Karjalan Liiton järjestämät vuotuiset Karjalaiset kesäjuhlat järjestetään tänä vuonna 71. kerran. Juhlapaikkakunta on Hämeenlinna ja juhlien järjestelyissä on mukana

Uudet Karjala-kortit toimitetaan jäsenille toukokuun aikana (kuvassa vanha kortti). Kortin kanssa saa erilaisia jäsenetuja, tarkista ajantasaiset edut Karjalan Liiton nettisivulta.

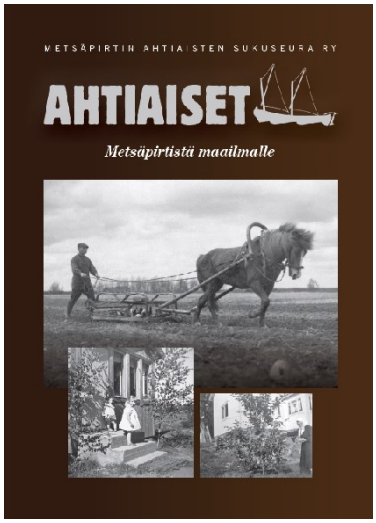
Karjalaisseurojen Etelä-Hämeen piiri. Ajankohta on perinteisesti kesäkuussa viikkoa ennen juhannusta oleva viikonloppu (14.-16.6.2019). Juhlavieraita viikonlopun tapahtumiin odotetaan edellisten vuosien tapaan 17000-20000 vierasta ja kävijää. Ahtiaisten sukuseura on vuosittain ollut edustettuna mm. juhlakulkueessa, kaikki paikalla olevat seuran jäsenet toivotaan mukaan kulkueeseen. Tarkempaa tietoa ja juhlan aikataulut löytyvät nettiosoitteesta www.karjalaisetkesajuhlat.fi

Sukukirjaa vielä joitain kappaleita jäljellä

Itsenäisyyspäivänä 2014 julkistettua sukukirjaa ”*Metsäpirtistä maailmalle*” on edelleen saatavilla joitain kappaleita hintaan 30€+postikulut. Kysele omaasi sukuseuran hallitukselta.

Löysitkö kirjasta virheen?

Kirjassa olevista virheistä otetaan mielellään korjaustietoja vastaan. Tiedot voit lähettää vapaamuotoisesti sukuseuran sähköpostiin **suku.ahtiainen@gmail.com** tai käyttämällä sukuseuran nettisivuilta löytyvää lomaketta.

Vanhojen kirjeiden kertomaa

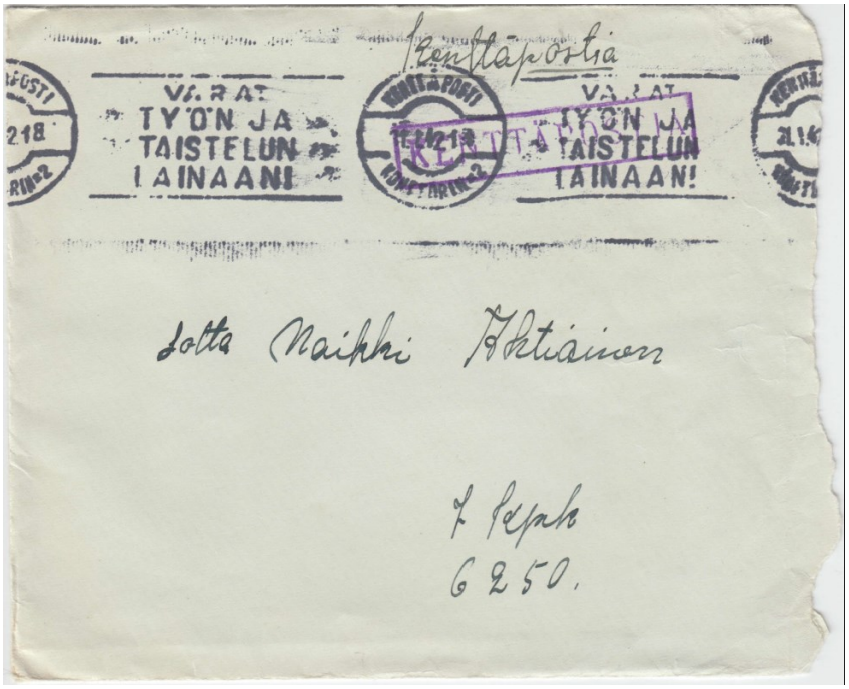
Riitta Siltasen äidin Maikki Ahtiaisen serkku Maria Ojala (os. Saarinen) kirjoittaa:

Lotta Maikki Ahtiainen 7 Kpk 6250

Korsussa 28/1 -42

Serkku hyvä!

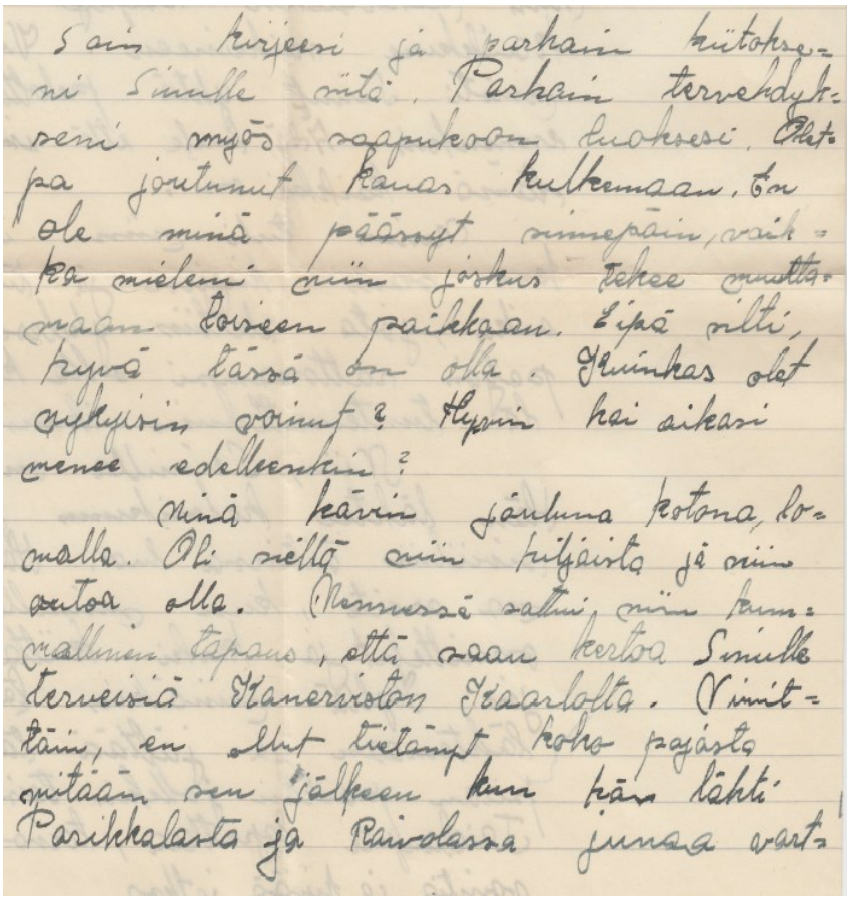
Sain kirjeesi ja parhain kiitokseni Sinulle siitä. Parhain tervehdykseni myös saapukoon luoksesi. Oletpa joutunut kauas kulkemaan. En ole minä päässyt sinnepäin, vaikka mieleni niin joskus tekee muuttamaan toiseen paikkaan. Eipä silti, hyvä tässä on olla. Kuinkas olet nykyisin voinut? Hyvin kai aikasi menee edelleenkin?

Minä kävin jouluna kotona, lomalla. Oli siellä niin hiljaista ja niin outoa olla. Mennessä sattui niin kummallinen tapaus, että saan kertoa Sinulle terveisiä Kanerviston Kaarlolta. Nimittäin, en ollut tietänyt koko pojasta mitään sen jälkeen kun

Metsäpirtin pitäjäjuhla 2019

Lauantaina **30.6.2019**, Uusikaupunki

hän lähti Parikkalasta ja Raivolassa junaa varttuessa tapasimme. Ihme kyllä. Matkustimme sitten yhdessä ja kertasimme vanhoja muistoja. Sinulle hän pyysi kertoa paljon terveisiä. Toiset terveiset pyysi kertoa everstiluutn. Inkinen. Hän oli meillä saunassa ja kahvilla ja juteltiin paljon Metsäpirtin asioita. Hänelle on niin rakkaaksi käynyt Metsäpirtti kaikkine vaiheineen. Vieläkin hän muisti Sinut yhtä pelottomana kuin ennenkin. Älä luule että imartelen. Totta tämä kaikki on.

Minun tuli niin ikävä Sinua kun sain kirjeesi ja tuli mieleen aika, jota elettiin yhdessä. Oli silloin paljon rattoisampi olla kuin nyt täällä tuntemattomien ihmisten parissa. Niin, Saimilla on motti selvä. Hän lähtee helmikuun puolivälissä siviiliin äitinsä luo. Hänellä on sama osoite kuin minullakin. Kerroin onnittelut ja käski kiittää niistä paljon. Kyllä minäkin taidan innostua lähtemään ja jättää tämän vanhanpiian paikan jollekin toiselle.

Taidanpa lopettaa, toivoen parhainta vointia ja hyvää jatkoa.

Monin terveisin! Maikki serkkusi.

Läh. Lotta Maikki Saarinen 2 kpk 3727

Värikäs syyslauantai Kauttuan ruukin maisemissa

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran vuosikokous pidettiin Eurassa Kauttuan Klubilla lauantaina 8.9.2018. Läsnä oli 40 henkilöä, joista 28 oli sukuseuran jäseniä. Monet olivat sopineet tapaavansa lähisukuaan vuosikokouksen yhteydessä.

Aktiivista kokousväkeä

Kaunis syyskesän sää korosti Kauttuan ruukinpuiston viehättäviä näkymiä. Alueella on pitkä tehdas- ja teollisuushistoria 1600-luvun lopulta alkaen. On ollut rautaruukki, sahatoimintaa ja vielä nykypäivänä on toiminnassa paperi- ja pakkaustehtaat syrjässä vanhemmasta ruukkitienoosta.

Tilaisuus aloitettiin Ruukin maalaisbuffetin nauttimisella ja seurustelulla.

Varsinaisen vuosikokouksen aloitimme Karjalaisten laululla seuran puheenjohtajan Jouni Ahtiaisen johdolla. Osallistujat esittäytyivät lyhyesti. Kokouksessa käytiin läpi sääntömääräiset asiat. Tilinpäätös hyväksyttiin, vastuuvapaus myönnettiin. Toimintasuunnitelma hyväksyttiin keskustelun ja pienten lisäysten jäl-

Kauttuan Klubi toimii kartanossa, taustalla ruukintilan rakennuksia

Harri Laineelle luovutettiin Sukututkimusseuran mitali

keen. Rahastonhoitaja esitteli tulo- ja menoarvion joka hyväksyttiin. Hallituksen esitys uudeksi jäsenmaksuksi (15 euroa) hyväksyttiin. Jos seuran jäsen haluaa seuramme kautta kuulua Karjalan Liittoon, niin Liiton jäsenmaksu on 20 euroa. Tähän Karjalan Liiton jäsenmaksujärjestelmään on tiedossa myöhemmin muutoksia.

Hallituksen erovuoroisia jäseniä olivat Jouni Ahtiainen, Tarmo Ahtiainen ja Matti Ahtiainen Vehmaalta. He eivät halunneet jatkaa toista kolmivuotiskautta. Uusiksi hallituksen jäseniksi valittiin Niina Elo, Markku Niemi, Raija Herrala -Nurmi ja Harri Siltanen. Hallituksen jäsenten keskuudesta valittiin seuran puheenjohtajaksi Harri Laine. Toiminnantarkastajiksi valittiin Jaakko Ahtiainen ja Tarmo Ahtiainen. Heille varahenkilöiksi valittiin Matti Ahtiainen Nokialta ja Markku Saarinen.

Tyylikäs kokousvieras Kaija Herrala

Opastuskierros alkamassa

Kellotornin kellossa on vain tuntiviisari

Sukututkimusseuran myöntämä ansiomerkki jaettiin Harri Laineelle ansiokkaasta toiminnasta.

Seuraavan vuoden toimintaa: Jäsenlehti ilmestyy keväällä 2019, toimintapäiväksi hallitus on suunnitellut alkukesäksi saaristoristeilyä. Karjalaiset Kesäjuhlat pidetään Hämeenlinnassa 14.-16.6.2019. Metsäpirtin pitäjäjuhla järjestetään ensi kesänä 30.6.2019 Uudessakaupungissa. Sukuseuramme osallistuu Turun seudun Metsäpirttikerhon kanssa yhteistyössä juhlan järjestämiseen. Raija Herrala-Nurmi on yhteyshenkilönä ja hänelle voi ilmoittautua talkoolaiseksi. Vuoden 2019 vuosikokous suunnitellaan pidettäväksi yksipäiväisenä Urjalan Nuutajärvellä lasimuseon tiloissa. Tulevista tapahtumista tiedotetaan jäsenille jäsenkirjeillä, sukuseuran nettisivuilla ja facebookissa.

Ruukin alueella kasvaa valtavia tammia

Sepäntien kyläraitilla asutaan vielä

Kosken kuohuja

Tilaisuuden lopuksi kiersimme oppaiden johdolla tutustumassa ruukkialueen nähtävyyksiin ja historiaan. Eura-Kauttuan seudulla on kunnioitettavan pitkä historia ja alueen tunnelmallisuus on mieltä rauhoittavaa. Mielenkiintoista oli myös nähdä Alvar Aallon suunnittelemia erilaisia asuntoja Ahlströmin tehtaiden työntekijöille 1930-luvun lopusta alkaen.

Jälleen kerran oli hauska tavata sukua ja kyllä kotimaanmatkailu on avartavaa!

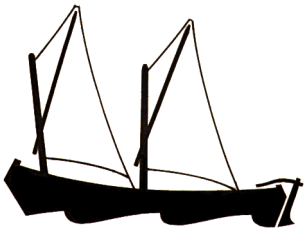
Teksti: Katariina Ahtiainen
Kuvat: Riitta Siltanen
Katariina Ahtiainen
Jouni Ahtiainen

Ruokailun jälkeen ehtii myös haastella

Tallirakennus, missä ruukin hevoset ovat majailleet.

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura netissä:
www.sukuni.fi/ahtiainen
www.facebook.com

Kalastajana Laatokalla 1930-luvulla

1930-luvulla oli työttömyyttä, raha oli tiukassa. Ahtiaisen Aapron (Paavonpoika) vanhimmat pojat etsivät työtä mitä vain.

Martti lähti opettelemaan kalastajan ammattiin. ”Simon Jussi”, Juho Ahtiainen pestasi pojan. Juho oli pätevä ammatissa, maksoi pienen palkan ja opetti taidot.

Muutama vuosi meni nuorella miehellä Laatokalla Suomen ja Venäjän vesillä omilla rannoilla ja myöhemmin kylmän tullen piti siirtyä Laatokan toiselle puolelle. Valamo, Salmi, Vossinoi, Pajanoi, Sortavala, Sortalahti nimet vilahtelivat Martin muisteluksissa, niistä hän kertoili. Sukunimet Huuhka, Kukko, Pulli ym. liittyivät läheisesti kertomuksiin.

Monenlaisia merielämyksiä joutuivat Jussin kanssa kokemaan. Myrsky yllätti kerran, isäntä sairastui meritautiin, makasi veneen pohjalla ja voi pahoin. Renki joutui ohjaamaan venettä. Ohjeita jakoi Jussi pojalle: ”koeta ohjata päin aallokkoa”. Kaverit kyselivät huomisen tullen, että miten selvisitte rantaan. Jussi oli sanonut, että poika ajoi ja puri piirakkaa.

Renkinä olo alkoi kyllästyttää Marttia. Hän tunsi jo taitonsa riittävän omaan venekuntaan. Niin alkoi oman veneen teko. Veneen kokka- ja muita puita piti ruveta hankkimaan. Vuonna 1936 tai -37 valmistui vene, Muoselan Jussi (Juho Peltonen) oli mestarina.

Vene maalattiin harmaaksi, numero 95 oli kokassa. Luvat kunnossa, määrätty alue oli merkitty kuinka kaukana sai Venäjän puolella kalastaa. Lohiverkot ym. välttämättömät varusteet piti hankkia ja hyvä apumies. Gerasimoff-niminen vahva mies oli ensimmäinen kaveri. Myöhemmin oli Jussi Laulajainen ja Väinö-veli. Ei Väinö oikein ollut innostunut kalastamisesta.

Sillä matkalla oli mukana, kun venäläinen vartioalus pidätti Martin veneen vuonna 1938. Vankina pitivät toista viikkoa. Erikseen kuulusteltiin jokaista vuorollaan. Leipää annettiin ravinnoksi. Suomen asioita kyselivät. Janne Ojalaniminen mies oli tulkkina. Liekö ollut joskus vanhempineen mennyt Venäjälle.

Martti pääsi veneineen livahtamaan pois, kun sinne oli tullut taipalelainen venekunta. Martti käsitti, että nämä palasivat sinne tuomaan vakoiluun liittyviä tietoja. Oli se nuorille miehille kova kokemus.

Taipale - Koukunniemi maisemissa kalakuntia veneidensä äärellä

1939 otettiin moottoriveneet kaikki armeijan tarpeisiin. Martin veneen kohtaloksi tuli Taipaleen joki, sinne se upotettiin talvisodan jossain vaiheessa. Puhalluslampun olivat sotilaat ottaneet, Martti näki sen ja tunsi. Puumerkkinsä oli siinä. Hän sanoi pojille, että saatte sen pitää.

Vuosikymmenien jälkeen Martti katsoi pihallaan taivaalle ja sanoi, että tuo on se tähti, jota kohden ajettiin, kun kotisatamaan oltiin tulossa.

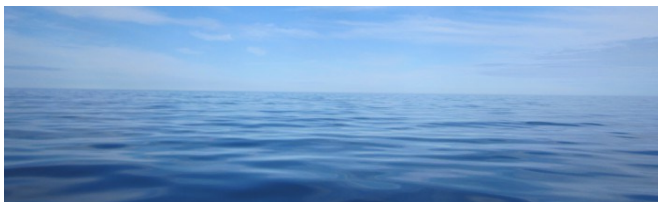
Aune Ahtiainen, Punkalaidun

PS. Kalastaja siirtyi kuivalle maalle, kun Aune ja Martti saivat sodan jälkeen asutustilan Punkalaitumelta. Jostain tieto kulki, että Martti osaa kutoa verkkoja, joten hän tilauksesta valmisti kalaverkkoja. Tekipä hän meille lapsillekin lohiverkot muistoksi vaikkapa seinälle ripustettavaksi. Isä muisteli: Laatokan lohisaaliit, Valamoon poikkeamiset, Valamon munkkien leivät jäivät ainakin mieleen. Enemmän olisi pitänyt kysellä. Kirjavinkki tähänkin: Jack Londonin Merisusi -kirjassa hylkeenpyyntialuksen kapteeni on aikamoisen jäyhä merimies. Isä vertasi omaa ensimmäistä kalastusisäntäänsä kunnioittavasti tähän kapteeni Larseniin!

Katariina Ahtiainen

Laatokan kalajuttu

Eräällä kalastusmatkalla Laatokka oli ollut aivan tyyni eikä purjeet olleet antaneet yhtään vauhtia veneelle, moottoria veneessä ei ollut. Aikaansa tappaakseen ja toimettomasta hetkestä hyötyäkseen oli kolmihenkisestä kalastuskunnasta kaksi siirtynyt veneen pohjalle nukkumaan isäni Aapron (Antinpoika) pitäessä vahtivuoroa.

Aapro oli nostanut Laatokasta juomavettä kanisteriin, jonka pohjassa oli paino ja korkissa oma naru. Painon avulla kanisteri saatiin syvemmälle kylmempään veteen, missä korkki nyppäistiin irti ja kanisterin annettiin täyttyä. Sitten se nostettiin veneeseen ja suljettiin korkki. Laatokan vesi, meri-nimityksestään huolimatta, oli makeaa ja hyvin puhdasta ja siten juomakelpoista. Nostaessaan kanisteria Aapro oli kuullut toiselta puolelta venettä suuren molskahduksen ja ihmeissään kääntynyt katsomaan ja huomasi, kuinka toinen nukkuvista kalastajista oli päätynyt Laatokkaan ja pyrki takaisin veneeseen. Aapron autettua mies takaisin veneeseen hän uteli syytä moiseen vaatteet päällä suoritettuun uintiretkeen. Mies oli kertonut nähneensä unta, että hän oli jutustellut jonkun kanssa aidan vieressä ja tämä kaveri oli tarjonnut hänelle tupakkia. Hän oli loikannut unessa aidan yli ja onnettomuudekseen tehnyt sen saman nukkuessaan ja leiskauttaunut veneen laidan yli Laatokkaan.

Toki hän oli veteen joutuessaan herännyt, mutta kuinka olisikaan käynyt, jos Laatokassa olisi ollut "normaali" merenkäynti, veneen kova vauhti ja aaltojen jatkuva loiske. Aapro ei ehkä olisikaan kuullut tuota molskahdusta ja jossain vaiheessa vain olisi todettu yhden miehen puuttuvan.

Vesa Ahtiainen, Paimio

Metsäpirtin pitäjäjuhla Uudessakaupungissa

Mikä on pitäjäjuhla?

Pitäjäjuhla on siirtokarjalaisten tapa kokoontua vuosittain yhteen. Se on kohtaamisia, muistelua, perinteiden ylläpitoa ja tutustumista omiin juuriin. Iloa, kyyneliä ja kulttuurinen voimannäyttö.

Metsäpirtin kihupyhäjuhlilta kirkon portin luona. Kihut pidettiin 6. kolm. jälk. sunnuntaina ja niille kerääntyi tuhansiin nouseva väkijoukko. Taustalla kunnantupa ja Leimolan kauppa.

Kihupyhän viettoa Metsäpirtin kirkon luona. Kuva Karjala-lehden erikoisnumerosta 1973

Metsäpirtin pitäjäjuhlia on vietetty vuodesta 1959 lähtien. Ensimmäisen kerran ne pidettiin Mynämäessä. Nykyään juhlia on vietetty joka toinen vuosi Metsäpirtissä ja joka toinen vuosi jossain päin nyky-Suomea, Viimeksi kaksi vuotta sitten Tampereella, sitä ennen Seinäjoella.

Karjalaisen kulttuurin tuntijat yhdistävät pitäjäjuhlat vanhoihin kihupyhiin, joita eri pitäjissä vietettiin. ”*Kihupyhä on ollut Etelä-Karjalassa vietetty alkujaan kirkon suojeluspyhimyksen muistojuhla. Myöhemmin siitä kehittyi markkinapäivä, jolloin väki kokoontui seurustelemaan laajalta alueelta.*” (Wikipedia)

”*Uskonpuhdistuksen jälkeen pyhimysten päivistä tuli luterilaisten paikallisjuhlia, kihupyhiä. Kihupyhissä olivat kuitenkin säilyneet vanhat suojeluspyhimysten muistopäivien viettoon kuuluneet tavat, kuten kansanjoukkojen edestakainen kuljeskelu, mitä kihuta juuri tarkoittaa. Kihupyhä oli koko pitäjän kirkkopyhä. Kihuissa voitiin tavata tuttuja tehdä uusia tuttavuuksia, mutta ne olivat erityisesti nuorten kokoontumistilaisuus. He vierailivat joukolla myös lähipitäjien kihuissa. Vuosisadan 1900 molemmin puolin kihupyhien keskeisimpiä tapahtumia olivat hevosajelut. Nuoret miehet ajeluttivat neitoja kylänraiteilla ja ostivat heille rinkeleitä ja makeisia. Hevosajeluista tuli kilpailua ja kihut päättyivät usein kyläkuntien tai pitäjien välisiin tappeluihin ja paikalle oli kutsuttava poliiseja ja sotaväkeä pitämään yllä järjestystä.*” (Jaakko Lyytikäinen, Keski-Uusimaa -lehti syksyllä 2018).

Metsäpirtin kihupyhää on vietetty keskikesällä.

Pitäjäjuhla 2019

Metsäpirtin pitäjäjuhla järjestetään ensi kesänä Uudessakaupungissa. Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura yhdessä Peltosten sukuseuran ja Saaroisten kyläyhdistyksen kanssa toimii tapahtuman järjestäjänä. Kokeneen neuvonantajan roolissa ovat Turun seudun Metsäpirttikerhon aktiivit. Muitakin vapaaehtoisia on mukana järjestämässä.

Pääjuhla halutaan järjestää paikassa, jossa on matala kynnys kaikille! Pohitullin koulun ja palloiluhallin tiloissa se onnistuu.

Tapahtuman päivämäärä on sunnuntai 30. kesäkuuta ja paikkana Pohitullin palloiluhalli, juhlallisemmalta nimeltään Uusikaupunki 400 -areena.

Uudenkaupungin seudulle – Pyhärannasta Laitilaan, Vehmaalle, Mynämäkeen ja Mietoisiin ulottuvalle alueelle – sijoittui aikanaan paljon metsäpirttiläisiä. Pitäjäjuhlien järjestäminen alkoi vuonna 1959 Mynämäestä, ja siitä on tulossa nyt 60 vuotta.

Vakka-Suomessa Metsäpirtti-juhliin on yleensä riittänyt osallistujia. Meillä on hyvässä muistissa runsas vuosikymmen sitten Mietoisissa pidetty juhla, joka täytti maamiesseuran talon ääriään myöten. Järjestäjien arviot tulijoista ylittyivät roimasti, ja ruokaa oli kiireesti valmistettava lisää. Silloisen juhlan päävastuullisena toiminut Aila Martelius-Mäkelä olikin marraskuussa kertomassa meille, miten kaikki onnistuttiin silloin hoitamaan.

Juhlapäivän kulku

Pitäjäjuhlan ohjelma noudattaa vanhoja perinteitä siinä, että päivä aloitetaan tervehdyskäynneillä muistomerkeille, ensin Karjalaan jääneiden muistokivelle ja sitten sankarihautausmaalle. Kello 10 pidetään metsäpirttiläisin voimin juhlajumalanpalvelus Uudenkaupungin vanhassa kirkossa.

Jumalanpalveluksen jälkeen on ruokailu ja pääjuhla Pohitullin koululla ja salissa. Paikka on tuttu ainakin koripalloa seuraaville, sillä siellä pelataan mestaruussarjan otteluita – myös Kauhajoki vierailee säännöllisesti vastustajana.

Tähän mennessä suurinta päänvaivaa on aiheuttanut se, millaiseen kävijämäärään ruokailussa pitäisi varautua. Se on ensimmäinen asia, mitä jokainen juhlatoimikuntaan tulija on tähän mennessä kysynyt! Olemme ratkaisseet tämän siten, että toivomme ruokailuun osallistuvien varaavan ruokaliput etukäteen. (Yhteystiedot jutun lopussa.) Itse juhlaan ei tarvitse ilmoittautua, sillä uskomme, että urheilusali on kyllä riittävän suuri kaikille.

Toivomme pitäjäjuhlan kiinnostavan niitäkin, joille vanhempien, isovanhempien tai isoisovanhempien kotiseutu Kannaksen kaakkoiskulmassa ei ole entuudestaan kovin tuttu. Näyttelyn muodossa on työn alla tietopaketti myös ihan ensikertalaisille. Yritämme saada nuoria esiintyjiä, ja heitä on jo löytynyt – taikurista musiikin esittäjiin.

Juhlapaikka on lapsiystävällinen. Alakoulun pihalle pääsee puhaltamaan ulos ylimääräistä energiaa. Vunukat voi siis ottaa mukaan.

Talkooväkeä keittiöön, tuolien kantamiseen ja pysäköinnin ohjaukseen ym. tullaan tarvitsemaan juhlapäivänä ja edeltävien päivien aikana. Äijät ja mummot voisivat houkutella omia nuoria metsäpirttijuurisiaan mukaan talkoisiin, tehtävät eivät ole vaikeita eivätkä edes rankkoja, jos on tarpeeksi väkeä mukana.

Juhlan valmistelut aloitettiin marraskuussa, jolloin koolla oli noin tusinan verran eri sukuseuroista ja yhdistyksistä kutsuttuja tekijöitä.

Ahtiaisten sukuseura on järjestämässä tämän vuoden toimintapäivää pitäjäjuhlien yhteyteen. Ensin osallistutaan talkoilla Pohitullin salin järjestämiseen juhlaa varten. Illaksi on varattu saaristoristeily vesibussi Kertulla.

Tervetuloa kesällä Uuteenkaupunkiin!

Raija Herrala-Nurmi

Pitäjäjuhlan aikataulu ja tietolähteet

Majoitusta ja kulkua

Kauempaa tuleville olemme varanneet huoneita kahdesta hotellista juhlaa varten. Ne varataan suoraan majapaikoista 29. toukokuuta mennessä, tunnuksella ”Metsäpirtti-juhla”.

Hotelli Aittaranta
Aittaranta 2, Uusikaupunki
044 982 1720 / info@hotelliaittaranta.fi
www.hotelliaittaranta.fi

Finlandia Hotelli Aquarius
Kullervontie 11, Uusikaupunki
02 841 3123 / hotelli@hotelliaquarius.fi
hotelliaquarius.fi

Muitakin majoitusvaihtoehtoja kaupungista kyllä löytyy suositusta karavaanarialueesta lomamökkeihin. Ja pitäjäjuhlan lisäksi löytyy muutakin ohjelmaa, jos joku haluaa aloittaa vaikka kesälomansa täältä. Julkinen liikenne Uuteenkaupunkiin on sunnuntaisin niukkaa, joten Turun seudun Metsäpirttikerho suunnittelee yhteiskuljetusta. Siitä voi kysellä tarkemmin Aila Martelius-Mäkelältä, p. 050 5948712.

Lounaslippujen ennakkovaraus
(muista kertoa erityisruokavaliot):
Anja Hyytiä: 040 8655777
anja.s.hyytia@gmail.com
Marjatta Hellsten: 050 3426950
hellsten.marjatta@gmail.com
Marja-Liisa Haarte: 040 6838948
maisahaarte@gmail.com

Mistä tietoa?

Juhlan valmisteluista löytyy tietoa mm. netissä ja sosiaalisessa mediassa. Käytän-

nön syistä tiedot sijoitettiin Metsäpirtin Peltosten nettisivulle (www.peltoset.org). Sieltä löytyvät suunnitellut aikataulut ja karttalinkit tapahtuman eri paikoille. Linkki juhlaan löytyy myös Ahtiaisten nettisivuilta (www.sukuni.fi/ahtiainen) ja Metsäpirtti-sivuilta (www.metsapirtti.net/wiki). Lisäksi teimme tapahtuman Facebookiin, siten olemme olemassa myös sähköisinä! Suvannon Seutuun, Karjala-lehteen ja paikallislehtiin yritämme saada asiaa myös esille.

Yhteystietoja:
Raija Herrala-Nurmi: 040 7374678
rihe@netti.fi
Anja Hyytiä: 040 8655777
anja.s.hyytia@gmail.com
Katri Varjonen:
katri.varjonen@gmail.com

Ohjelma ja paikat (kellonajat alustavia)

9.15 Karjalaan jääneiden muistokivi, hautausmaalla Siunauskappelin luona (hautausmaa on hiukan keskikaupungin ulkopuolella)

9.45 Sankarihauta, Vanhan kirkon edessä (Alinenkatu 44)

10.00 Jumalanpalvelus Uudenkaupungin Vanhassa kirkossa (Alinenkatu 44)

12.00- Pohitullin koulu ja Uusikaupunki400 –areena (Pohjoistullitie 3)
Ruokailu (ennakkovaraus, yhteystiedot edellä)
Juhla (väliajalla kahvi)

Toimintapäivä

Sukuseuran toimintapäivä pidetään **lauantaina 29.6.2019**, paikkana **Pohitullin koulu** Pohjoistullitie 3, 23500 **Uusikaupunki**.

Seuramme on 30.6. pidettävän Metsäpirttijuhlan järjestäjänä, joten: edeltävänä lauantaina 29.6. klo 12 alkaen Pohitullin koululla osallistumme Metsäpirttijuhlan talkoisiin. Talkoiden lomassa on ruokailu ja kahvitauko. Työt tehtyämme voimme levähtää ja illalla n. klo 18-20 ohjelmassa on saaristoristeily vesibussi Kertulla. Kerttu lähtee vierassatamasta osoitteesta Pakkahuoneenkuja 2. (www.mskerttu.fi)

www.mskerttu.fi

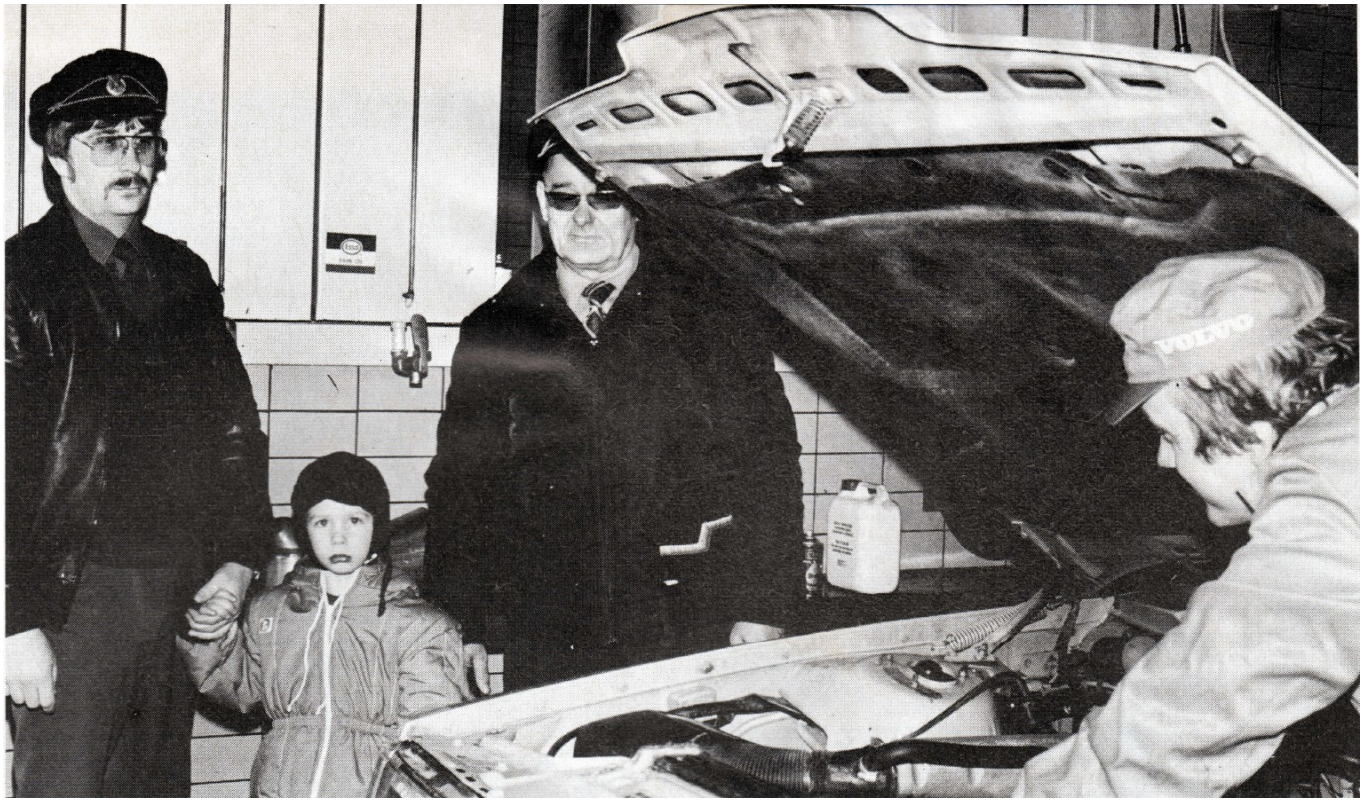
Sukuseuran jäseniltä, perheenjäseniltä ja talkoolaisilta risteily maksaa 10 euroa. Muilta 15 euroa. Ilmoittautumiset toimintapäivään ja/tai risteilyyn 14.6. mennessä.

Ilmoittautumisia ottaa vastaan sukuseuran sihteeri **Katariina Ahtiainen**, puhelimitse 040 5420342 tai sähköpostilla osoitteeseen katariina.ahtiainen@kolumbus.fi

Lämpimästi tervetuloa!

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura

Ahtiaisten kyydissä Kauhajoella

Tarmo, Tero ja Väinö Ahtiainen ovat huollattamassa Volvoa 1980-luvulla Kauhajoella. Kuvassa myös asentaja Risto Sakari.

Etelä-Pohjanmaalle Kauhajoelle siirtyi metsäpirttiläisiä evakkoja runsaasti. Varsinkin Kokonkylässä asusti Ahtiaisia, Aapro Ahtiaisen perhe myös. Perheen toiseksi nuorin poika 25-vuotias Väinö tuli perässä sotatoimien loputtua Lapissa. Töitä piti saada; ennen sotia hän oli mm. kalastanut Laatokalla veljensä Martin moottoriveneen miehistössä. Erään kerran v. 1938 koko venekunta pidätettiin lähes kahdeksi viikoksi Neuvostoliiton puolelle kuulusteluihin. Tuon reissun päätyttyä onnellisesti ei Väinö enää kalastuspaattiin astunut, hän haki töitä polkupyöräkorjaamosta! Korjasikin siellä itselleen polkupyörän, joka tuli evakkomatkan mukana Kauhajoelle ja on vieläkin toimiva, vahvisti Tarmo Ahtiainen.

Väinö viihtyi metsätyönjohtajana, ryhtyi hoitamaan kotitilaa isän menehdyttyä, mutta varsinaisen työuran hän teki taksinkuljettajana. Nuorempi veli Vilho taisi aloittaa ensin taksin ajamisen, yhtä aikaa ovat veljekset myös kieputelleet rattia kapeilla maanteillä. Vilho siirtyi muihin tehtäviin, Hugo Ahtiainen aloitti Kokonkylän taksissa ja Väinö ryhtyi päivystämään kirkonkylällä. Lisäksi Väinö toimi vuosikymmenen ajan eläinlääkäri Palménin vakikuljettajana. Oli Sitikkaa, pienempää ja isompaa Fordia, myöhemmin Volvoja. Taitavaa ja luotettavaa kyytiä oli tarjolla. 30 vuodessa ehti Väinö ajaa ”kilometrimiljonääriksi” eläkkeelle jäädessään.

Taksia ajoi sen jälkeen oma poika, Tarmo. Hän pistikin paremmaksi; 43 vuotta taksin ratissa kertyi ennen eläköitymistä. Työn ohessa kului 15 vuotta paikallisen Taksiautoilijat ry:n puheenjohtajana ja Taksiliiton liittovaltuustossa 10 vuotta. Lisäksi

Hugo Ahtiainen ja Väinö Ahtiainen Kauhajoen taksiautoilijoiden 30-vuotisjuhlassa vuonna 1990.

hän toimi kahdeksan vuotta sairaankuljettajana. ”Yksi eskarilainen sanoi, että sä olet aika vanha. Kysyin, että olenko vanhan näköinen? Hän vastasi, että ei, mutta kun olet kuskannut mun mummuakin kouluun”, nauroi Tarmo eläkepäivien lähestyessä vuoden 2013 lopulla.

Mutta ei hätää, edelleen voit hypätä Ahtiaisen taksin kyytiin; Hugo Ahtiaisen poika Risto ajoi taksia, Riston poika Keijo ajoi taksia ja toinen poika Jari ajaa edelleen taksia Kokonkylä tukikohtanaan.

Katariina Ahtiainen

Lähteet: Tarmo Ahtiainen, Lakeuksien Volvo-viesti ja Kauhajoki-lehti 9.1.2014/ toimittaja Loviisa Kautiainen.

Muista päivittää osoitetietosi!

Sukuseuran viestinnän kannalta on tärkeää, että jokaisesta jäsenestä on ajantasaiset yhteystiedot sukuseuran jäsenrekisterissä. Muista siis ilmoittaa osoitteenmuutokset niin katuosoitteiden kuin myös sähköpostiosoitteiden osalta, myös puhelinnumerot on hyvä pitää ajan tasalla.

Jäsenrekisteriin liittyvät muutokset voi lähettää **sihteerille**

Katariina Ahtiainen, Pylsynkatu 10, 33500 Tampere
katariina.ahtiainen@kolumbus.fi

Sukuseuran toimintakertomus 2017-2018

Vuosikokous

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran vuosikokous pidettiin kaksipäiväisenä 9.-10.9.2017 Hotelli Petäys Resortissa Tyrvännössä. Läsnä oli yhteensä hieman alle 30 henkilöä, joista virallisessa vuosikokouksessa sunnuntaina 23 henkilöä.

Lauantaina tervetulokahvien jälkeen katseltiin metsäpirttiläisestä Helena Eevasta tehty dokumenttielokuva ”Rakkaus ja sota”. Elokuvan ohjaaja Erkki Seiro esitteli filmin ja vastasi yleisön kysymyksiin elokuvan jälkeen. Liisahelena Ståhle näytti dioja Peltosen sukuseuran kotiseutumatkalta Terijoelle, Raivolaaan ja Kronstadtiin. Matti Ahtiainen Vehmaalta näytti uusimpia kuvia sukumme kantaisän Lauri Ahtiaisen kotipaikalta.

Maittava illallinen nautittiin ravintolan kabinetissa.

Sunnuntaina aamiaisen jälkeen oli varsinainen vuosikokous. Hyväksyttiin toimintakertomus, tilit ja toimintasuunnitelma. Hyväksyttiin hallituksen esitys 10 euron jäsenmaksusta. Seuraava vuosikokous päätettiin pitää yksipäiväisenä Säkylän Pyhäjärven tienoilla. Toimintapäivä päätettiin pitää vuoden 2018 keväällä Leineperin ruukilla Ulvilassa. Erovuoroisten hallituksen jäsenten Markku Laaksonen, Markku Lemmetti ja Liisahelena Ståhle tilalle valittiin Johanna Ahtiainen ja Katariina Ahtiainen. Hallituksen jäsenten määrää vähennettiin yhdellä henkilöllä. Sukuseuran puheenjohtajaksi valittiin Jouni Ahtiainen. Toiminnantarkastajiksi valittiin Raija Herrala-Nurmi ja Harri Siltanen. Heille sijaisiksi valittiin Markku Saarinen ja Matti Ahtiainen Nokialta.

Muut asiat. Jouni Ahtiainen esitti hänelle tulleen pyynnön sukuseuramme osallistumisesta vuoden 2019 Metsäpirtti-juhlien järjestelyyn. Kokous suhtautui tiedusteluun myönteisesti. Raija Herrala-Nurmi toimii yhdyshenkilönä.

Toimintaa

Hallitus on pitänyt järjestäytymiskokouksen lisäksi yhden skype-kokouksen ja yhden varsinaisen kokouksen. Lisäksi on pidetty yhteyttä sähköpostitse. Järjestäytymiskokouksessa hallitus valitsi seuran varapuheenjohtajaksi Tarmo Ahtiaisen, rahastonhoitajaksi Harri Laineen ja sihteeriksi Katariina Ahtiaisen. Hallitus päätti jakaa jäsentensä kesken toimintavastuita. Jäsenlehti ilmestyi toukokuun alussa. Toimintapäivä pidettiin 26.5.2018 Leineperin ruukilla. Osallistujia oli 30 henkilöä. Tutustuttiin ruukin historiaan, osallistuttiin työnäytöksiin, pelattiin kyykkää ja nautittiin aurinkoisesta päivästä. Tilaisuus sai paljon kiitosta osallistujilta. Taipaleenjoen 200-vuotisjuhlaan/Metsäpirttijuhlaan osallistui seuramme jäseniä. Seuran jäseniä osallistui myös muiden yhteisöjen järjestämille Karjalanmatkoille.

Harri Laine osallistui ”Kuulutko sukuuni” -päivään yhdessä Peltosten sukuseuran edustajien kanssa. Harri Laine toimii Karjalaisten sukuyhteisöjen liiton hallituksessa.

Seuran nettisivuilla on julkaistu ajankohtaisia tiedotteita. Nettisivuilta löytyy myös esim. sukuseuramme ja sukunimen historiaa, jäseneksi liittymisohjeet, luottamushenkilöiden yhteystiedot, uusimmat uutiset sekä myyntituotteet. Eri vuosien jäsenleh-

det ovat luettavissa netissä. Sukuseurallamme on myös facebook-sivut. Tähän sukuseuran facebook-ryhmään liittymiseen tarvitaan sähköpostiosoite. Tiedottamiseen käytetään myös facebook-sivuja.

Jäsenistö.
Seuran jäsenmäärä on pysytellyt 200 henkilön paikkeilla. Uusia jäseniä on kuluvana toimintakautena liittynyt kolme henkilöä, eronnut yksi henkilö. Poisnukkuneita on tiedossa kolme henkilöä.

Sukuseuran hallitus

Tuloslaskelma

	1.6.2017-31.5.2018	1.6.2016-31.5.2017
TOIMINTA		
Tuotot		
3001 Kirjamyynti alv 10%	0,00	254,90
3002 Kirjamyynti alv 0%	262,10	0,00
3004 Kokousten/jäsentilaisuuksien tulot	414,00	680,00
3005 Muut tuotot	0,00	0,00
Tuotot yhteensä	676,10	934,90
Kulut		
3041 Jäsentilaisuuksien kulut	1 710,00	3 205,93
3042 Tarvikkeet/postikulut	796,70	341,20
3043 Julkaisujen kulut	1 422,75	0,00
3044 Palvelumaksut	81,00	74,00
3045 Hallituksen kokouskulut	52,40	0,00
3050 Muut kulut	20,00	869,00
Kulut yhteensä	4 082,85	4 490,13
Toiminta yhteensä	**-3 406,75**	**-3 555,23**
VARAINHANKINTA		
3401 Jäsenmaksutulot	2 385,00	615,00
3402 Jäsenmaksumenot	-1 120,00	-840,00
Varainhankinta yhteensä	**1 265,00**	**-225,00**
RAHOITUSTUOTOT JA KULUT		
8200 Korkotuotot	2,76	8,55
8211 Maksetut verot/ennakot	-378,86	-492,53
8212 Palautetut verot/ennakot	378,20	402,42
Rahoitustuotot ja kulut yhteensä	**2,10**	**-81,56**
YLEISAVUSTUKSET		
9000 Lahjoitukset	0,00	0,00
Yleisavustukset yhteensä	**0,00**	**0,00**
TILIKAUDEN TULOS	**-2 139,65**	**-3 861,79**

Toimintasuunnitelma 2018-2019

Tiedotus
Sukuseuran tiedotus hoidetaan ensisijaisesti postitse ja/tai sähköpostitse lähetettävien jäsentiedotteiden avulla noin kaksi kertaa vuodessa tai tarpeen tullen. Lisäksi ajankohtaisempaan tiedotukseen käytetään seuran nettisivuja (www.sukuni.fi/ahtiainen) sekä Facebook-sivua (www.facebook.com). Nettisivuilta löytyy myös vanhempia sukuseuran asioita.

Seuran Facebook-sivuilla on mahdollista käydä ajankohtaista keskustelua karjalaisten aiheiden parissa. Facebook-ryhmään voivat liittyä kaikki halukkaat riippumatta onko sukuseuran jäsen vai ei.

Jäsenlehti ilmestyy jälleen keväällä 2019. Lehteen kaivataan muisteluita ja kirjoituksia tai vaikka vain aihe-ehdotuksia. Tekstien aiheet voivat olla mitä tahansa, minkä voisi sukuseuran jäseniä kiinnostavan. Ota yhteyttä lehden vastaavaan päätoimittajaan.

Karjalan Liitto ja Karjalaiset juhlat
Sukuseura jatkaa edelleen Karjalan Liiton jäsenyhdistyksenä ja osallistuu Liiton toimintaan. Karjalan Liiton jäsenmaksukäytännöt muuttuvat, mutta jäsenet voivat edelleen valita, minkä yhdistyksen kautta haluavat olla Karjalan liiton jäsenenä.

Tavoitteena on osallistua Karjalaisten kesäjuhlien juhlakulkueeseen Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran kyltin kanssa. Juhlat järjestetään perinteisesti viikkoa ennen juhannusta.

Metsäpirttijuhla
Vuoden 2019 Metsäpirttijuhlien pääjärjestäjänä toimii Turun Metsäpirttikerho ja juhlapaikkakuntana on Uusikaupunki. Ahtiaisten sukuseuraa on pyydetty mukaan juhlan järjestelyihin. Sukuseuran jäseniä kaivataankin runsain joukoin juhlimaan ja tarvittaessa talkoisiin.

Metsäpirttijärjestöt -toimikunta
Metsäpirtin Ahtiaiset osallistuvat tulevana toimintavuonna Metsäpirttijärjestöt -toimikunnan toimintaan. Toimikunta kokoontuu eri kutsusta ja siellä käsitellään ajankohtaisia Karjalaisuuteen liittyviä asioita.

Toimintapäivä
Sukuseuran yhteinen retki- ja toimintapäivä järjestetään kevätkesällä 2019. Retkikohde tulee olemaan vene-/laivaretki kotimaan saaristoon. Tarkemman retkikohteen ja sopivan ajankohdan määrittelee hallitus talven aikana.

Sukukirja
Sukuseuran 2014 julkaisemaa sukukirjaa on edelleen saatavissa. Kirjaa voi kysellä sukuseuran hallitukselta ja sitä markkinoidaan sopivien tilaisuuksien yhteydessä. Sukukirjan täydennys- sekä virheenkorjaustietoja toivotaan saatavan mahdollisimman aktiivisesti.

Vuosikokous 2019
Sukuseuran sääntömääräinen vuosikokous 2019 pidetään yksipäiväisenä hallituksen valitsemassa paikassa heinäsyyskuun aikana. Kokouksen pitopaikaksi alustavasti ehdotetaan Nuutajärven lasikylää Nuutajärvellä.

Jäsenasiat
Sukuseuran jäsenmäärä on pysynyt melko tasaisena noin 200 jäsenessä useamman

vuoden. Nuorempien suvun edustajien liittymistä seuraan tulisi kannustaa ja aktivoida seuran aktiivisen jatkuvuuden turvaamiseksi. Tähän voi jokainen jäsen osallistua omien jälkeläistensä ja lähipiirinsä keskuudessa.

Sukuseuran hallitus

Tulossa

Vuosikokous Nuutajärvellä
lauantaina 7.9.2019

Kokouksen yhteydessä on mahdollisuus tutustua Nuutajärven lasikylään opastetulla kierroksella. Kokouksesta saapuu erillinen kutsu elokuussa. Seuraa sukuseuran nettisivuja sekä facebookia lisätiedoista.

Lähetä muistojasi muidenkin luettavaksi!

Jatkamme Ahtiaisten sukuseuran lehden tekoa jälleen ensi keväänä

Valokuvia, kirjoituksia, ideoita, toiveita tai muita lehteen liittyviä ajatuksia ja kommentteja pyydetään lähettämään lehden **päätoimittajalle**:

Katariina Ahtiainen, Pylsynkatu 10, 33500 Tampere
katariina.ahtiainen@kolumbus.fi

Osoitteenmuutokset

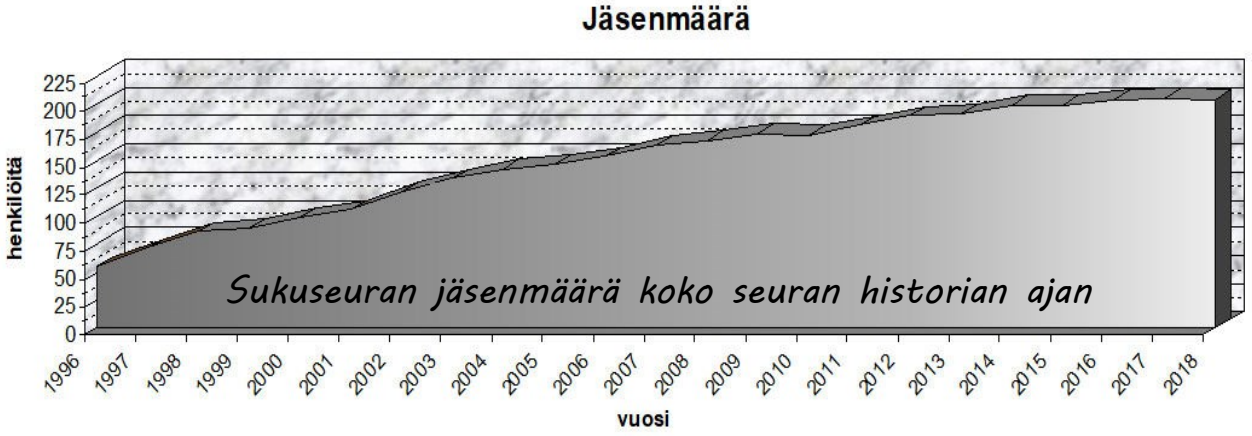
Ilmoitathan muuttuneesta osoitteestasi sukuseuran jäsenrekisteriin.

Sukuseuran jäsenrekisteriote löytyy seuran nettisivuilta
www.sukuni.fi/ahtiainen kohdasta ”yleisinfo”

Kotiseutumatka

Sukuseura ei järjestä omaa kotiseutumatkaa tulevana kesänä.

Muiden seurojen ja yhdistysten matkoille pääsee yleensä mukaan. Ainakin Metsäpirtti Seura ry on järjestämässä Metsäpirttimatkaa heinäkuussa 8.-11.7.2019. Lisätietoja tästä matkasta: pirkko.hyytia@gmail.com

Sukuseura ja some

Sukuseura löytyy somesta (SOsiaalinen MEdia) Facebook-ryhmän muodossa. Ryhmässä on jo yli 160 jäsentä. Ryhmään voi liittyä sukuseuraan kuulumatonkin aiheesta kiinnostunut henkilö. Ryhmään mukaan pääsee etsimällä ryhmä ”*metsäpirtin ahtiaisten sukuseura ry.*” ja klikkaamalla sinipohjaista nappia ”+ *Liity ryhmään*”.

Ryhmässä pääset mukaan yhteisön keskusteluihin ja pysyt perillä sukuseuran sekä Ahtiaisten karjala-aiheisista kuulumisista. Facebook-ryhmässä on mukana hallituksen jäseniä ja saat näin lisätietoja seuran tapahtumista. Facebookista löytyy muitakin Karjala-henkisiä ryhmiä, kuten mm. kovin aktiivinen Metsäpirtti-ryhmä.

Hallituksen yhteystiedot

Puheenjohtaja
Harri Laine
Viskaalintie 44a
00690 Helsinki
puh. 040 562 7050
harri.laine@elisanet.fi

Varapuheenjohtaja
Raija Herrala-Nurmi
Kalevantie 11 B 29
23500 Uusikaupunki
puh. 040 737 4678
rihe@netti.fi

Sihteeri / Jäsenrekisteri
Katariina Ahtiainen
Pylsynkatu 10
33500 Tampere
puh. 040 542 0342
katariina.ahtiainen@kolumbus.fi

Rahastonhoitaja
Harri Siltanen
Veräyksenpolku 13
61800 Kauhajoki
puh. 040 503 5132
harrisiltanen@gmail.com

Jäsen
Markku Niemi
Häkilätie 10
01260 Vantaa
puh. 0400 457 995
markku.niemi@kiinteistopalvelukiho.fi

Jäsen
Eija Herrala
Toivolantie 25
28400 Ulvila
puh. 050 366 2058
eija.herrala@saunalahti.fi

Jäsen
Johanna Ahtiainen
Päiväniementie 56
37800 Toijala
puh. 050 590 6454
johannaahtiainen@yahoo.com

Jäsen
Niina Elo
Tanskalantie 86
21570 Sauvo
puh. 040 584 0013

Metsäpirtin Ahtiaiset -jäsenlehti

Päätoimittaja: Katariina Ahtiainen, Tampere
Taitto: Jouni Ahtiainen, Littoinen
Paino ja postitus: X-Copy, Turku

Kesäisen mökkiromantiikkakuvan myötä toivotamme sukuseuran jäsenille
oikein miellyttävää kevättä ja kesää!

Kuva: Saunamökki Leineperin ruukilla, kuvannut Peter Wihlman